

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Pastorală P. Sf. Sale către credincioșii din eparhie.
Moțiune * * *
Pe scena Europei se joacă o comedie S. Vlad.
„Noua Lege“ Pr. I. Goron.

Advențus Cristi Cornel Gog.
Convocarea Conferinței de primăvară a preoților
din tractul Târgul-Mureș.
Cronică. — Concursuri: Gherla, Diviciorii-mari.

Nr. 2447—1930.

PASTORALĂ

cătră întreg clerul și poporul ortodox din eparhia Vadului, Feleacului și Clujului.

O nelegiuire fără seamăn s'a deslănțuit asupra poporului dreptcredincios din Rusia. Nebunia stăpânirii bolșevicilor a pornit în vremea din urmă cu foc și sabie asupra nenorocitului popor, ca să ucidă în sufletul acestuia, pe Dumnezeu. Au închis bisericile și le-au prefăcut în magazine și localuri de petrecere, au scos religia din școli și pedepsesc cu gloanțe și spânzurătoare pe cei ce îndrăsnesc să-și facă cruce și să se închine lui Dumnezeu. Inchisorile Rusiei sunt pline de preoți și țărani cari nu vreau să se lapede de credința în Dumnezeu.

În vremea din urmă au fost omorâți 11 episcopi, 1500 preoți, 7000 de călugări și călugărițe, 120 ofițeri, 270 soldați marinari și peste 12.000 de țărani, cari și-au mărturisit pe față credința în Dumnezeu.

O nouă Sodomă s'a ivit asupra nefericitului popor al Rusiei. Și nebunia bolșevicilor nu se trezește ci merge înainte înotând în flacări și sânge.

Toate țările pământului s'au cutremurat de grozava nelegiuire. Anglia, Franța, America, Italia, Germania și toate celelalte au poruncit să se facă rugăciuni în biserici

pentru mucenicii din Rusia, iar bolșevicilor le-a dat de veste să contenească cu sălbătăcia, ca să nu fie nevoită toată Europa să se scoale asupra lor și să-i pedepsească.

Acelaș lucru l-a făcut în zilele trecute și țara noastră, ridicând protest asupra fărădelegilor din Rusia. Biserica noastră încă își ține să-și facă datoria.

De aceea dispunem ca în *Duminica a cincina a Postului* toți preoții noștri să facă rugăciuni în biserică pentru mucenicii credinței din Rusia, pentru cei omorâți și pentru cei din închisori și pentru ca Dumnezeu să întoarcă sălbătăcia stăpânirii bolșevicilor la lumina adevărului evanghelic.

Fiecare preot va rosti o predică ocazională, arătând nelegiuirile din Rusia, va citi șirele de mai sus și va redacta o moțiune de protest, asemenea celei publicate de Societatea ortodoxă a femeilor române, în numărul de față al gazetei.

Onor. protopopi ne vor face apoi raport despre executarea acestui ordin.

Cluj, la 22 Martie 1930.

NICOLAE Episcop.

Moștione.

„Societatea Ortodoxă Națională a femeilor române“, a organizat în București o impunătoare adunare de protest contra persecuțiilor religioase din Rusia Sovietică, votând următoarea Moștione:

„In numele lui Dumnezeu, Tatăl nostru Cel Ceresc, Atotțiitorul și Făcătorul Cerului și al Pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

In numele Fiului Său, Domnul nostru Isus Hristos, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Noi, Români, creștini ortodocși din capitala București a Regatului României, întruniți astăzi, 9 Martie 1930, în Sfânta Duminecă a Ortodoxiei, la chemarea Societății Ortodoxe a Femeilor Române, după ce am ascultat Sf. Liturghie, săvârșită de Prea Sf. Sa Arhiepiscopul Platon Ciosu, Vicarul Patriarhiei Române, cu sâmborul său de preoți.

Protestăm contra urgiei păgâne ce s'a deslănțuit la granițele noastre, contra ortoxismului și care se manifestă prin dărâmări de Biserici, se închid Biserici creștine, se persecută și seucid Episcopii, preoții creștini și pe cei ce mărturisesc credința în Dumnezeu.

Dreptul de închinare lui Dumnezeu este un drept natural al fiecărui om, drept câștigat de Biserica creștină ortodoxă pentru fiii săi prin învățătura iubirii și a jertfei fiecăruia.

Inercarea despoților ruși de a desființa Biserica creștină ortodoxă rusă, este un atentat în contra umanității întregi, pentru că dacă ar reuși, ar înceta să curgă în arșița sufletească a zilelor tulburi de astăzi, isvorul curat și puternic al ortodoxismului.

Cu lacrimi în ochi rugăm pe Dumnezeu să oprească nebuna încercare, isbăvind de cei răi pe frații noștri.

Acestor frați ruși le transmitem îmbrățișarea noastră creștinească, îmbărbătare la suferința pentru glorie lui Dumnezeu și rugarea să pomenească și numele nostru când vor fi în împărăția cerului, încununați cu cununa martirilor pentru credința în Dumnezeu și Fiul Său Isus Hristos și în sfânta noastră Biserică creștinească ortodoxă a Răsăritului. — Amin.

Pe scena Europei se joacă o comedie.

Rănilile războiului încă nu sunt pe deplin vindecate. Statele ca și indivizi se trudesesc să-și refacă gospodăriile ruinate și să-și reînnoiască puterile sleite. Conferințele internaționale, unde aleșii națiunilor își măsoară puterile, se țin lanț. Toate au de scop lichidarea războiului și asigurarea păcii. Având ochii ațânțiți spre apus ai impresia că, totul merge spre pacificare, căci cheltuirea atâtor energii nu poate fi zadarnică. Dar privind în Ostul Europei îți face impresia că Europa este o scenă, unde se joacă o comedie care poate avea urmări foarte tragice.

Nu este oare o comedie atunci când la conferințele apusene se lucră din toate puterile pentru pacificare, în Rusia se lucră nu cu mai puțină energie, la nimicirea celei mai puternice temelii a păcii, a Bisericii creștine? Nu este oare o comedie să vezi pe aceleași state cari adunate în jurul mesei verzi dela Geneva, Haga și Londra, lucrând la solidificarea păcii europene iar pe de altă parte aprobând prin tăcerea lor acțiunea dezastruoasă a Sovietelor. Nu este o comedie, să vezi la acelaș edificiu al păcii europene, în Apus edificându-se în Ost dărâmându-se? Atunci când protestele bisericilor de protestinderea răsună împotriva barbariei și vandalismului din Rusia, Anglia vine și începe din nou legături cu Sovietele. Statele apusene care poartă încă emblema creștină, nu au nici un cuvânt de zis deși în Rusia în ultimile 3 luni s'au închis mai mult de 980 biserici. La noi când se serbează domnitorul se trag salve de tun în aer. În Rusia se zboară biserici în aer. Pentru a da un fast mai mare serbătoririi zilei lui Lenin, Sovietele au sburat în aer Mănăstirea Simonow, una dintre cele mai vechi și mai prețios monument cultural. Asupra Rusiei domnește întunec și în întunec se săvârșesc lucruri îngrozitoare.

De câteva zile a apărut o broșură „Nacht über Rusland“ scrisă de autorii I. Froberger și St. Berghoff. Broșura e scrisă pe bază de documente adunate cu multă trudă. Voi lăsa să urmeze câteva date, pentru a

se putea face o palidă idee de ce să săvârșește în Rusia. Dela începutul revoluției au fost condamnați la moartea fără judecată prealabilă 11 episcopi, 1560 preoți, 7000 monachi și călugărițe. Ahea se poate ceti o gazetă rusească fără a se afla numele unui preot cu adausul condamnat la moarte prin glonț (pag. 14). După datele G. P. U. se aflau la sfârșitul anului 1926, peste 90,000 oameni în închisori. Numărul lor s'a înmulțit de atunci. Iar după o listă din 27 Iulie 1927, erau 117 episcopi în închisori, iar alți 40 au dispărut fără să li se știe urma. (p. 19) Actualmente sunt în închisorile din Rusia ori exilați, 48 episcopi, 3700 preoți și 8700 călugări și călugărițe. (p. 15) Partea cea mai mare a acestor nenorociți se află exilați pe o insulă în Marea-albă, unde se află Mănăstirea Salowetzkij. Nici un loc din Rusia după cum mărturisesc cei cari s'au putut refugia de ici, nu inspiră pentru exilați mai mare groază ca tocmai acest loc. Această insulă este supra numită „insula dracului“. Fiecare zi își are jertfa sa de câte 30—40 de vieți, dintre cari ce. mai mulți înghiață simplaminte. După noi informații acolo se află cam 45,000 închiși și exilați (pag. 20—21).

În Noemvrie și Decemvrie 1929, au fost închise 540 Biserici, 63 sinagoge, 18 moschee. Sunt orașe unde nu mai e nici o biserică deschisă. (p. 24) În orașul Kronstadt s'au luat toate clopotele dela cele 40 biserici, pe motiv că tulbură liniștea lucrătorilor. Metalul lor se folosește pentru Flota Baltică (pag. 25). Aceasta s'a întâmplat și în alte orașe.

Anton Lübke întorcându-se din călătoria ce a făcut-o în Azia a venit prin Rusia. El își scrie impresiile într'un număr de pe Febr. al revistei „Neue Reich“. „Nici odată — zice el — nu am văzut în călătoria mea prin Azia o clădire mai admirabilă decât capela Madonei iberice din Moscova. Acest giuvaer unde zilnic se rugau mii de năcăjiți, unde luminile nu se stingeau nici odată azi e prefăcută în ruine, pe motiv că oamenii cari se îmbulzeau spre acest locaș împedecau circulația“.

După cum scrie acelaș autor, dacă vrei să cercetezi în Moscova o biserică dai s'au de uși zăvorâte, ori de uși pe cari sunt

lipite placate de cinematograf. Căci clădirile sunt transformate unele în cinematografe altele în cluburi iar altele servesc drept magazii. (Neue Reich) Odoarele au fost răpitate, iar obiectele de artă se vând azi de către antiquari, din Berlin și alte orașe din Europa. Sovietele au șters mai întâi sărbătorile Crăciunului și Paștilor, iar prin noua reformă a calendarului și Dumineca.

Roadele propagandei antireligioase încep să se arate. Imoralitatea se întinde ca o epidemie. Familia care e celula cea mai prețioasă într'un stat e nimicită. Pentru a încheia o căsătorie, e de ajuns ca bărbatul să se prezinte în fața unui oficiant să declare numele său și a tovarăsei cu care vrea să trăiască împreună. Numele sunt înregistrate și căsătoria declarată de încheiată. Pe cât se închee de ușor, pe atât se și desfăce de ușor. După 2—3 zile nu-i convine soția, se prezintă din nou în fața oficiantului și declară că nu vrea să mai trăiască împreună. Declarația nu costă nimic și astfel despărțirea se efectuează foarte repede. În Ianuarie 1927 în Petrograd au fost încheiate 2000 căsătorii și s'au înregistrat 1701 despărțiri. (p. 38.)

Femeia a devenit astfel un joc în mâna bărbaților, iar copii, copiii nimănui. Însăși soția lui Lenin scria în Pravda 1922 (Nr. 51) „Noi avem 8 milioane de copii fără cămin iar în zilele de copii se află din aceia 8 sute de mii“. (p. 51) Iar restul este lăsat în mila lui Dumnezeu, acărui nume Sovietele se trudesă să-l șteargă de pe pământul rusesc.

Dar roadele propagandei antireligioase și deci imorale se arată și sub alte forme. În gazetele rusești se află în continu titlul Chuligani-bandiți. Sunt tineri între 15—25 de ani (dintre care credem, că cei mai mulți sunt tocmai din copii fără cămin) din cauza acestora domnește o nesiguranță generală în orașe și pe sate. În 1926, pentru primul pătrar de an, s'au scototit în Rusia total 150,000 crime. Krassnaja Gaceta susține că Chuliganismul face aproape acelaș număr de jertfe, ca și războiul mondial. În Moscova într'o jumătate de an s'au numărat 22,739 atacuri. (p. 48) Ce se va alege din milioanele de copii fără cămin? Nu vor deveni acești copii ai nimănui prin forța

împrejurărilor Chuligani. Și când o generație întreagă se crește în principii contrare principiilor morale și religioase, primejdia poate lua proporții și mai mari.

Sămânța care se seamănă azi în Rusia, a fost importată din Occident. Statele europene privesc nepăsătoare la ceia ce se petrece în Rusia. În Orient se seamănă vânt și occidentul va putea culege furtună. În Occident se creiază la mese verzi articoli de pace, în Orient prin delăturarea moralei și religiei, se descătusează toate instinctele bestiale.

Pe scena Europei se joacă o comedie, care poate avea sfârșit foarte tragic.

Münster i. Westfalia.

S. Vlad.

NOUA LEGE

„Căutați mai întâi împărăția
lui Dumnezeu și dreptatea Lui și aces-
tea toate se vor adăuga vouă!”
Matei 6, 33.

Cea mai arzătoare dorință a omului în viața aceasta pământească este *fericirea*. Toată energia omenească se consumă pentru atingerea și păstrarea ei. Dacă ar fi să facem o anchetă între semenii noștri asupra a ceea-ce înțeleg ei sub fericire, răspunsurile ar fi înspăimântător de multe și de variate, și tot așa de înspăimântător de multe și variate sunt și căile, pe cari oamenii caută să ajungă la ea. Unii zic: este bogăția; și — făcând zi din noapte — pun ban lângă ban, adună comori lângă comori, ca într'o noapte de insomnie, simțind primul suflu al morții neîndurate, să-și deie seama, că în sinul pământului rece, toate aceste nu folosesc la nimic și în loc să-și asigure fericirea și-au cheltuit zilele vieții în neîndurata robie a patimei de a aduna, lăsând în urma lor un măr de ceartă între copii și blăstămul celor năpăstuiți din lăcomie.

Altul zice: sunt plăcerile! Dacă are mijloacele de a și le procura, în curând se va pomeni cu un desgust înspăimântător, cu simțurile astfel alterate, că nici odată nu va mai fi în stare să guste *adevăratele* plăceri ale vieții. Iar dacă nu are suficiente mijloace materiale de a se prăvăli în murdăria morală, numită plăceri, dar le dorește, iată și-a înveninat sufletul și zilele îi vor

fi un permanent blăstăm la adresa cerului, care n'a voit să-i asigure fericirea. Existența lui devine satanică.

Mulți spun, că fericirea e: mărirea lumescă. Ea crește în măsura în care crește numărul oamenilor, cari îi ascultă și se supun poruncilor lor. Pe drumul acesta umblă un nesfârșit număr de șarlatani, cari fac pe oamenii cinstiți să se retragă dela îndatoririle ce le impune viața obștească. Dar sunt și oameni sinceri, cari reclamă onorurile situațiilor sociale în firma convingere, că dela înălțimea acestor situațiuni, ei vor putea aduce un folos real oamenilor. În curând se conving, că de-odată cu urcarea lor în situațiuni sociale, crește nu propria lor fericire, ci răspunderea în fața propriei lor conștiințe, care nu-i lasă să doarmă odihniți.

Omenimea a încercat în decursul vremilor toate aceste drumuri, și încă multe altele, despre cari credea că îi asigură fericirea, ca să se trezească totdeauna, după îndelungată stăruință, când se credea mai aproape de țintă, în fața unui zid imposibil de trecut, care îi închidea calea, dar la spatele căruia simția existența fericirii atât de râvnită.

Atunci nu mai rămânea altceva de făcut, decât întoarcerea, spre a apuca pe altă cale, ca să se găsească încă odată în fața zidului ce închide fericirea. Așa de nenumărate ori, așa și azi.

Auzi-vor vre-odată oamenii vecinic bătaiori de drumuri greșite, cuvântul blândului Isus: „Fără de mine nu puteți face nimic.“?

Acel ceas va fi — într'adevăr — ceasul fericirii. Isus ne va lua de mână și ne va conduce, prin poarta strâmtă, pe calea îngustă, în viața fericită, care în limbajul prorocilor se numește *împărăția lui Dumnezeu*, — căci toată lumea este de acord, că aceasta expresiune de „împărăția lui Dumnezeu“, așa de des găsită în sf. Scriptură, înseamnă viață deplină, viață fericită.

Dar tocmai acest termin de „împărăția lui Dumnezeu“ ne arată, că fericirea este ceva înafară, ceva mai presus de preocupările pământești ale oamenilor. Și de-acia a venit Isus în lume, ca să ne elibereze din cătușele neîndurate, din jugul aproape

insuportabil de greu al acestor preocupări pământești. Desigur, Isus n'a voit să ne ducă la o separare disprețuitoare de bunurile pământești, ci să ne facă stăpâni acestora, în loc de a fi robii lor.

Noua lege, pe care a adus-o Isus oamenilor, are ca scop ultim mântuirea oamenilor din robia patimilor, făcându-i să înțeleagă, că bunurile pământești nu sunt un scop în sine, ci sunt mijloacele puse la îndemâna fiilor omeniești spre a-și putea desăvârși *viața sufletească*.

Acolo, în adâncul sufletelor noastre este împărăția lui Dumnezeu, izvorul fericirii.

Dar, spre a putea ajunge acolo, în împărăția lui Dumnezeu, trebuie să ne naștem din nou, să ne renaștem — așa ne spune Mântuitorul. Aceasta renaștere consistă întru a ne lăpăda de preocupările obicinuite, de gândurile, cari în mod *firesc* preocupă mințea noastră.

Viața creștinească în fața înțelepților lumii este „nebie“, spune ap. Pavel, iar Papini o numește „*împotriva firii*“. Într'adevăr, aceasta este caracteristica cea mai esențială a legii creștine: ea e „împotriva firii“, dușmanul neîmpăcat a animalului închis în mădulările noastre.

Lucrul acesta iese mai deplin în evidență în „*fericiri*“. Fericii cei săraci cu duhul și cu punga, fericii cei blânzi, fericii cei ce rabdă, fericii cei supuși, fericii cei umiliți — nu se răzvrătește ceva în adâncul nostru la auzul acestor sentințe ce par așa de absurde?

Cu toate acestea, *fericirile sunt decalogul legii celei noi* și datorința oamenilor râvnitori de fericire adevărată este de a se supune acestor porunci. În zidul care închide fericirea dinaintea oamenilor există o singură poartă, croită pentru mărimea unui om. Ea e vecinic deschisă și poate trece printr'ânsa netulburat ori cine a putut să o găsească. Aceasta poartă e tăiată într'un loc bătător la ochi, ca să nu pretindă prea multă vreme și prea multă iscusință găsirea ei. Cei drept, înțelepții o găsesc anevoie și foarte arare ori, dar nici unul dintre cei „săraci cu duhul“ n-a trecut alături de ea.

Căci aceasta poartă tainică poate fi văzută numai cu ochii sufletești a celor ce

au știut să se lapede de omul cel vechiu, cu poftete înșelăciunii și să se renască în omul cel nou, după chipul lui Christos. Omul cel vechiu, ori de câte calități bune ar da dovadă, este și rămâne „animal rațional;“ numai omul cel nou este „fiul lui Dumnezeu“ și moștenitorul Lui. Fiecare reprezintă două lumi aparte, între cari nu poate să existe nici un fel de compromis și nici o secundă de armistițiu. Cuvântul lui Isus e categoric: „Nu poți sluji lui Dumnezeu și lui Mammona“.

Din acest motiv s'au izolat de restul lumii primii creștini, formând comunitățile lor aparte și din acest motiv sunt priviți chiar și în zilele noastre oamenii cu adâncă viață religioasă cu un fel de dispreț și compătimitate de semenii lor. Tot din acest motiv au luat creștinii evlavioși — într'o epocă mai târzie — drumul deșertului Thebei și a munților din Arabia, formând acolo, departe de sgomotul lumii „vechi“, ce dăinuia încă, cetățile vieții celei „noi“.

Dar la un moment din istorie, mănăstirile, — destinate să fie icoana vieții plăcute lui Dumnezeu și condusă de legile Celui ce s'a răstignit pentru noi, — au luat ființă în mijlocul Constantinopolului și a marilor cetăți din Apus. Noua lege începea să devină un patrimoniu al tuturor și stăpânirea ei în raporturile sociale o realitate.

Și dacă pentru oamenii singuratici e posibilă ori când desăvârșirea în duh creștinesc — cine ar putea să ne spună prin ce distanță e despărțită de culmile desăvârșirii omenimea privită în complexul ei?

— „Iată stau la ușe și bat“ — zice Mântuitorul și, mai mult ca oricând, oamenii de azi simt aceasta. Ceia-ce înseamnă, că a sosit ceasul, când *sfaturile evanghelice* trebuie să devină *poruncile legii*.

Pr. Ion Goron.

La LIBRĂRIA EPARHIALĂ din Cluj se află de vânzare ORNATE BISERICESTI (felon, patrafir, brâu, mânecute) în culori bordo și albastre, confecționate inescapabil, din stofă fină cu broderii aurite (spic de grâu și flori), cu prețul dela 6500 - 8500 Lei.

*	*	PAGINA	*	*
*	*	STUDENTILOR ÎN TEOLOGIE	*	*

Adventus Cristi.

Adevărata asemănare a bisericii cu barca ce se luptă în mijlocul valurilor care în-continuu o agită, este îndreptățită astăzi de evenimentele scrise cu măiestrie pe paginile de istorie bisericească.

Valurile și vijeliile cari izbesc în biserică sunt devicirile dela adevărata credință, părerile greșite cari s'au ivit încă din primele secole în sânul bisericii și diferitele desbinări.

Dacă biserica a eșit triumfătoare din toate valurile, se datorește numai principiilor ei superioare cari au putut ținea piept; cu toate acestea nu înseamnă că astăzi biserica nu ar fi într'o continuă luptă. Ea trebuie să facă front fiindcă și azi acei ce se depărtează de adevăratele învățături sunt numeroși. Pericolul cel mai mare pentru biserică vine astăzi din partea sectarilor.

O bună parte dintre sectari sunt aceia cari au așteptat și așteaptă încă a doua venire a lui Hristos, aceștia se numesc adventiști, dela cuvântul adventus. Originea rătăcirii lor trebuie căutată încă din secolul prim după Hristos.

Sf. Ap. Pavel este necesitat să dea lămuriri celor din Tesalonic în ce privește a doua venire a Domnului — „Adventus Domino“. Acei ce credeau în apropiata venire a Domnului au dat mâna cu susținătorii hiliasmului și astfel au început să trâmbițeze că împărăția după a doua venire va dura o mie de ani.

Ceiace i-a dus la aceste păreri greșite, este interpretarea falsă a unor locuri din Apocalipsă, și nu ne mirăm deloc; mulți dintre cei ce o interpretau fiind oameni de rând, cu puțină pregătire, nu erau în stare să-i pătrundă toate adâncurile. „Adevărat că nu toți pot cunoaște Scripturile“.

Secta adventistă a fost organizată de Wiliam Müller, care s'a pretins că a fixat timpul venirii lui Hristos pe data de 14 Aprilie 1833; iar fiindcă așteptările lor au rămas zadarnice, au mai amânat venirea pentru ziua de 22 Oct. 1844 însă și atunci

așteptările au fost zadarnice. Se vede deci că Wiliam era proroc mincinos.

De îndată ce unii dintre aderenți s'au văzut înșelați în așteptări au început să șovăiască, ba unii chiar s'au rupt de secta adventistă.

În timp ce secta din America se părea că și-a trăit zilele, peste Ocean în Europa începea să se infiripeze.

Secta a prins rădăcini tari și a câștigat adepți între protestanți.

Războiul trecut a favorizat răspândirea adventistă foarte mult și a pătruns astfel și între poporul nostru.

Pentru a-și susține părerea, adventiștii au scos tot din citate dovezi incorecte cari fiind puse în fața argumentelor ce le aduce biserica printr'o interpretare logică, se văd numai decât că sunt foarte șubrede.

Câteva din dovezile pe cari le aduc, ne vor lămuri mai bine: înaintea venirii a doua vor premerge semne, astfel boale, întunecimi, cataclisme, foamete, războaie, anticriști etc.

Toate acestea le-au crezut ca împlinite s'au speră cel puțin imediata venire.

Cine a avut prilejul să discute cu un astfel de rătăcit o putut vedea că între dovezile pe cari ți-le arată este și războiul. Ce a fost războiul mondial zic ei? Nu altceva decât un semn. Despre papa ziceau că e chiar antichrist.

Vedem deci că adventismul lovește mai întâi în biserică, caută pe cât se poate să o slăbească. Asemenea lovește și în organizația statelor fiindcă acești oameni nu se supun legilor și nu reprezintă astfel o garanție pentru acele state.

Este datoria noastră a tuturor ca să împărtășim raze de lumină până în ultimul bordeiu fiindcă chiar aici sectarismul își găsește cei mai mulți adepți.

Să priveghem, fiindcă a trece câte un bun creștin în rândurile sectarilor înseamnă a cădea în ghiarele Satanei.

Venirea a doua nu o fixează Hristos „Singur Tatăl știe“ și nu va fi până când cuvântul lui Dumnezeu nu îl vor cunoaște toate popoarele pământului.

Cornel Gog.

Convocare.

On. în Hristos frați preoți prin aceasta sunt convocați la *Conferința preoțească de primăvară*, ce se va ține în parohia centrală *Târgul-Mureș*, în ziua de *Martii, 8 Aprilie a. c.*, cu următoarea ordine de zi:

La 9 ore serviciul divin, oficiat de pr. A. Runcan, L. Cârja și Iosif Pop.

2. „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și acestea toate se vor adăuga vouă“ (ev. Matei c. 6, v. 33), meditație religioasă de preoții A. Runcan și Iosif Pop.

3. Mărturisirea preoților.

4. Deschiderea conferinței.

5. Darea de seamă despre activitatea despărțământului din anul trecut.

După masă:

6. Darea de seamă despre activitatea cercurilor religioase.

7. Activitatea fiecărui preot în anul trecut, referent pr. D. Șuteu.

9. „Ce fel de secte s'au ivit în eparhia noastră, ce învățături propagă fiecare, cari sunt argumentele ortodoxiei și cele mai potrivite mijloace de apărare contra lor?“. Temă lucrată de fiecare preot, conform ordinului consistorial Nr. 760 din 27 Ian. c., publicat în „Renașterea“ nr. 5.

9. Chestiuni oficiale și propuneri.

Tg.-Mureș, la 17 Martie 1930.

Pr. Ioan Leuca, președinte.

CRONICĂ

Predică în biserica catedrală din Cluj. Duminecă, 30 Martie c., va predica C. S. Dr. Ioan Vasca, decanul Acad. Teol.

Concertul religios al Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române filiala Cluj, a avut loc în ziua Bunei Vestiri la Teatrul Național. Programul bogat, compus numai din Cântece religioase de autori străini și români, a fost executat de corurile alor trei școli primare, corurile „Liceului de fete Principesa Ileana“, „Liceului de fete Regina Maria“, Școlii profesionale

de fete, Școlii Normale de fete, Academiei teologice, Episcopiei și al Conservatorului. Execuția a fost o adevărată întrecere între coruri, una mai reușită ca cealaltă, trezind cele mai sublime sentimente în sufletele audătorilor, cari au răsplătit cu vii aplauze fiecare cântec. Concertul a fost onorat de prezența Prea Sfinției Sale episcopului nostru Nicolae Ivan și de un ales și numeros public. Venitul concertului a fost destinat înfrumșetării Catedralei din Cluj.

† **Petru Bura**, revizorul școlar al județului Cluj, a decedat în ziua de 25 Martie c. în etate de 48 ani și după o muncă rodnică și neconținută de 28 ani în învățământ și administrația școlară, în urma unei scurte și grele suferințe. Decedatul a fost și un vrednic credincios al bisericii noastre, membru al Corului Episcopiei dela înființare. Bunul Dumnezeu îl odihnească în pace.

Sperietoare. De câte ori uniții noștri nu se împacă pe deantregul cu dispozițiile Papei, — amenință cu trecerea la ortodoxie, dar Papa nu-i crede, nu se sperie de amenințările lor. Când cu Hajdu-Dorogul, în fruntea mișcării s'au fost pus oamenii lor cei mai grei, — dar rezultatul a fost un parastas la mormântul lui Tănase în Albalulia și o telegramă lungă la Papa, iscălită de fie iertatul Vasile Lucaciu. Hajdu-Dorogul a luat ființă și fruntașii mireni au rămas tot fruntași și protopopul unit, cel cu icoanele scoase dela Târgu-Mureș, a trecut dela Blaj la Hajdu-Dorog, cu parohii cu tot, fără să scoată icoanele. — Acum iar se repetă comedia cu trecerile la ortodoxie. Deputatul Vasile Filipciuc din Sighet, reclamă pentru Sighet episcopie unită, protestează contra scaunului vlădicesc unit din Baia-Mare, și în „Gazeta Maramurășană“ nr. 4, din 27 Februarie, spune că dacă Roma nu le dă dreptul integral (?), îl vor cere dela Patriarhia Țării Românești. Dreptul integral este însă nu al uniților, ci al ortodocșilor, pentru că ei au avut episcopie ortodoxă în Peri — și nu uniții, — și acest drept îl vom și afirma. Dl Vasile Filipciuc și soții se vor ploconi înaintea părintelui Breban dela Baia-mare, — iar poporul deșteptat va veni la matcă și fără stegarii cu sperietoarea în proțap.

O comunicare la Academia Română a dlui prof. univ. S. Dragomir. În ședința din 21 Martie c. a vorbit despre „Vechile biserici din Zărand și ctitorii lor din secolul XIV și XV”, arătând că pe valea Crișului-Alb, în satele Crișcior și Ribița sunt 2 biserici sub a căror temelie de var, s'a descoperit frescuri de mare valoare istorică. În biserica din Crișcior, pe lângă valoarea picturii în stil oriental, s'a găsit și un tablou votiv reprezentând pe bătrânul jupan Bălea cu întreaga familie, închinând ctitoria acelei biserici Sf. Născătoare. Biserica și pictura datează dintre anii 1385—87. — La biserica din Ribița deasemenea s'a găsit un tablou. Ctitorii acestei biserici sunt jupanii Vladislau și Miclăuș cu soțiile lor Stanca și Sora. Biserica s'a zidit și s'a pictat în anul 1417. E importantă această pictură dela biserica din Ribița, prin faptul că ne înfățișează 2 familii care în secolul al XV-lea, jucau un rol de frunte între Români.

Pentru orbi. Societatea Ortodoxă Națională a femeilor române filiala Cluj, tipărește o Biblie pentru orbi. Pentru augmentarea fondului necesar acestei lucrări, prin bunăvoința dlui C. Pavel, directorul Operei, în seara zilei de 21 Martie a organizat un concert cu concursul dnei Elena Zamfirescu. Venitul curat a fost de zece mii de Lei.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 2060—1930.

(10) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. I. *Gherla*, din tractul Dejului, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela primă publicare în „Renașterea”.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat, conf. cualificațiunii.
2. 2000 Lei lunar bani de cuartir dela Consiliul eparhial.
3. Porțiune canonică de 16 jug. arător.
4. Stolele obicinuite.

5. Remunerația după postul de confesor al unităților militare din *Gherla*.

6. Eventuale beneficii accidentale și remunerație pentru ore suplimentare de catehizație.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs împreună cu documentele prescrise la Consiliul eparhial.

Cluj, la 14 Martie 1930.

Consiliul eparhial.

Nr. 206/1930.

(9) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de cl. II. *Diviciorii-mari*, din protopopiatul Dejului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela apariția lui în „Renașterea”.

Venitele preotului din parohie sunt:

1. Casă parohială corespunzătoare.
2. Porțiune canonică de 13 jug. 1281 st. și un parchet anual pentru lemne de foc în estenziune de 200 st.²
3. Una zi de lucru și $\frac{1}{2}$ miertă porumb desfăcut dela fiecare fum.
4. Stolele statorite în ședința consiliului parohial din 26/II. 1930.
5. Salarul dela stat.

Concurenții la acest post își vor trimite cererile la acest oficiu în termenul deschis cu anexele necesari, și cu avizul nostru se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Concurenții au să prezinte și act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru.

Dej, la 5 Martie 1930.

Of. protopopesc în înțelegere cu Consiliul paroh.

Zaharie Man, protopop.

AVIZ! Cu onoare aduc la cunoștința on. preoțimi și organe parohiale, că începând cu 1 Ianuarie c., în prăvălia mea din Cluj, Str. Iuliu Maniu nr. 7, se vor afla **de vânzare în rate și ICOANE SFINTE**, frumos încadrate. Icoanele încadrate vor fi expuse în permanență, fiecare având indicat și prețul. Cu stimă **MIHAIL SOMLYAI** aurar.

(1) 4—12